

Öznur Çokcanlı

Marie Curie

Öznur Çokcanlı

93'te doğduğundan beri Beşiktaşlı. Ailesinin memuriyetinden dolayı Manisa ve Zonguldak'ta, eğitim hayatından dolayı Ankara'da güzel günler geçirdi. Türk Dili Edebiyatı bölümünden sonra çocuklara duyduğu ilgi onu Okul Öncesi Öğretmenliği lisansı yapmaya yönlendirdi. Ayrıca hikâyeleştirme, yaratıcı drama, müzik, permakültür, ekolojik okuryazarlık gibi çeşitli alanlarda eğitimler aldı.

Çocuk ve Gençlik Kitapları editörü olarak 350'yi aşkın kitabın okuyucusuyla buluşmasını sağladı. Tozkoparan İskender Kurt Kapanı, Simurg Ateşi, Çöl Aslanı ve Bir Efsanenin Doğuşu kitaplarının proje koordinatörlüğünü yaptı. Çeşitli dergilerde öyküleri yayınlandı.

Çocuk kitaplarının seslendirilmesi projeleri ve uluslararası organizasyonlarda masal anlatımı etkinliklerinde yer aldı. Çocuk edebiyatı alanında akademik çalışmalar yaptı. Hikâye kategorisinde tasarladığı materyallerle ödüle layık görüldü.

TRT1 ve TRT EBA kanallarında toplam 101 bölüm yayınlanan Uzaktan Erişim yarışması ve yine TRT1'de 200 bölüm yayınlanan Fazlası Zarar programlarının editörlüklerini yaparak milyonlarca izleyiciye ulaşma fırsatı buldu.

Dramasal ve Montessori sınıf öğretmeniliği yapmanın yanı sıra farklı seviyedeki öğrenciler için destek eğitimi vermektedir. Sosyal medyada Süt Kurabiye Kitap markası ile çocuklar için özel içerikler üretmekte, yine aynı marka altında yaratıcı yazarlık, yaratıcı drama ve kitapla bütünleştirilmiş etkinlik atölyelerini düzenlemektedir.

Yeni Dünya Takımı Kimdir?

Ela: Yeni Dünya Takımı'nın lideridir. Bir nevi **ENTER** tuşudur. Kararları onaylar ve işlerin sorunsuz bir şekilde ilerlemesini sağlar. Profesör Fatin'in en gözde öğrencisidir. Çözüm odaklıdır. İnsan ilişkilerinde başarılıdır. Konuşurken bol bol deyim ve atasözü kullanır.

Umut: Yeni Dünya Takımı'nın **SPACE** tuşudur. İhtiyaç hâlinde herkesin ara verip nefes almasını sağlar ve yeni fikirlere yer açar. Her şeyi espriye vurmaya çalışır. Dikkati çabuk dağılır. Yemek yemeye bayılır. Yanlış anlamaya müsaittir. Arkadaşlarına hep destek, tam destektir.

Başak: Yeni Dünya Takımı'nın **CTRL** tuşudur. Herkesi sıkı bir şekilde denetler ve onun olmadığı yerde işler karışabilir. Düzensizliğe tahammül edemez. Planlı çalışmayı sever. Olaylara gerçekçi baktığı için her zaman eleştirecek bir şey bulur.

Alper: Yeni Dünya Takımı'nın TAB tuşudur. Takım içinde iletişimi destekler ve farklı bölümler arasında geçiş yapar. Kodlamada oldukça yeteneklidir. Genellikle ciddiyetini korur. Belgesel izler, ansiklopedi kurcalar, araştırma yapar. Tam bir bilgi bankasıdır.

Cansu: Yeni Dünya Takımı'nın F5 tuşudur. Bu unvanı, Alper'den devralmıştır çünkü takıma en son o katılmıştır. Üç cümlesinden biri 'tatlım' hitabıyla başlayan pek tatlı bir kızdır. Biraz hırslı, biraz da süslüdür. Takıma yeni bir enerji ve farklı bir bakış açısı getirmiştir.

Profesör Fatin: Enerjik, esprili ve sıra dışı bir profesördür. Yapay zekâ üzerine çalışmalar yapmaktadır. Geçmişin büyük bilim insanlarının düşünme yöntemlerini, yapay zekâyâ aktarıp yarım kalan işlerini dünyanın iyiliği için kullanmalarını hayal etmektedir. Yeni Dünya Takımı'nı bu projede görevlendirmiştir. Çünkü biliyordur ki geleceğin büyük keşifleri, çocukların hayallerinde gizlidir.

BİT Projesi Nedir?

Profesör Fatin geçmişin büyük zihinlerini, yapay zekâya aktarmak üzerine oluşturduğu projeye BİT Projesi ismini vermiştir.

Bit, ikili rakam anlamına gelen 'binary digit' kelimelerinin kısaltmasıdır. Kodlamanın temeli 0-1 rakamlarından oluşur. Veri depolama ve transferlerinde ise bit en küçük dosya birimidir.

Profesör de "Zekânın Başını Kaşıyan Bilimsel Mucize: BİT!" diyerek kelime oyunu yapmaya bayılır.

BİT Projesi ve Yeni Dünya Takımı

Ela kodlama alanında özel eğitim alan çocuklardan biridir. İki sene önce Profesör'ün oluşturduğu Yeni Dünya Takımına dâhil olmuştur. Takım arkadaşları Başak ve Umut'la birlikte çok sayıda başarıya imza atmıştır.

Yeni Dünya Takımınının dâhil olacağı son proje, Profesör'ün BİT adını verdiği bir

projedir. Profesör Fatin'ın "*Dünyayı de-
ğiřtiren dâhiler, günümüzdeki imkân-
larla kim bilir daha neler başarırlardı?*"
düşüncesi ile başlattığı BİT Projesi'nde
kendisine Yeni Dünya Takımı eşlik ede-
cektir.

Çünkü onun düşüncesine göre insan-
lık tarihindeki büyük zihinlerin işleyişi-
ni anlamak, onların düşünme tarzlarını
keşfetmek; geleceğin büyük zihinlerine
rehberlik sağlayabilir.

Profesör Fatin, büyük emekler sonucu
hologramlar meydana getirebilen bir ya-
pay zekâ oluşturmuştur. Profesör, bilim
insanlarının keşiflerini inceleyerek, bu
çalışmaları ve bu çalışmaların sonuçları-
na dayalı tüm verileri yapay zekâyâ en-
tegre etmiştir.

Yeni Dünya Takımı ise bilim insanla-
rının hayatlarını araştırarak ve araştır-
ma verilerini sabitleyerek yapay zekâyâ
entegre edecektir. Bu sayede geçmişin
büyük zihinleri, yarım kalan işlerini ta-
mamlayabileceklerdir.

1. Bölüm

Çocuk Balı

Aranızda arıdan korkan var mı? Ya da ufacık tefecik böceklerden? Servis arkadaşım Hüma az önce çığlık çığlığa kaçtı da... Hâlbuki yanımızda vızıldayan arı, bina girişine kadar bize eşlik etmek istemişti.

Peşime takılan arıyı ardımda bırakarak binaya girdim ama aklıma bir şey takılmıştı: Arılar da ayılar gibi kış uykusuna yatmıyor muydu?

Asansör yukarıya doğru hareket ederken arıya hak verdim. Ocak ayının sonuna gelmiştik ama hava günlük güneşlikti. Hani Aralık, Ocak, Şubat kış mevsiminin aylarıydı?

"Arı da haklı! Kış mı şu an uyusun?" diye söylenirken evin kapısı açıldı. Beni karşılayan dedem "Ne arısı Ela?" dedi.

Onu selamlayarak içeriye girdim. "Az önce kulağımın yanında vızıldayan bir arı vardı da... Dede,

arılar kış uykusuna yatmıyor mu?” diyerek çantamı bıraktım ve ceketimi çıkardım.

Dedem şöyle bir sakalını sıvazladı, hafif kaşlarını çattı, bıyık altından da güldü:

“Aslında kovandan çıkmıyorlar desek daha doğru olur. **Arıların uçabilmesi için havanın en az 7 °C, besin toplayabilmesi içinse en az 10 °C olması gerekir.**”

Dedemin, bir bilim insanı edasıyla konuşmasına şaşırmanın zamanında abisi arıcılık yapmış. Kendisi de benim gibi çok meraklı olduğu için arılar hakkında çok şey biliyor.

“Aralık’ta dondurucu soğuklar, Ocak’ta kartpostalı kar manzaraları beklerken havanın hâlâ sıcak olması arıları da etkilemiş olmalı.” dedim.

Dedem, “Haklısın Çocuk Balı! Eskiden böyle değildi. Bizim zamanımızda kış kıştı, yaz yazdı!” diye yakındı.

Arılarla ilgili konuşuyoruz diye **‘Çocuk Balı’** dediğini sanmayın. Dedem, aslında bu hitabı sıklıkla kullanır. Pek sevimli hitapları vardır. Mesela bir diğeri **‘Yavru Kuzusu’**dur. Teknik olarak kendi **‘yavrusunun yavrusu’** olduğum için söylediği bir hitap şeklidir. Bir

keresinde dedeme, "Bu durumda anneme koyun mu demek istiyorsun dede?" demiştim de günlerce buna gülmüştü.

Küresel ısınma, mevsimlerin kafasını karıştırmıştı. Şunun şurasında bir hafta sonra karneleleri alıp ara tatile girecektik. Fena mı olurdu yani karne tatilinde, karın tadını çıkarsaydık? Arif Amca'nın bakkalının yanındaki yokuştan şöyle bir kaysaydık, sonra kardan adam yapıp burnuna havuç taksaydık...

Kar yağsın diye bir hafta boyunca dua ettim. Havalar gittikçe soğudu ama istediğim kar yağmadı. Meteorolojiye göre de kar beklenmiyordu. Bu sene de ara tatilde kar topu oynayamayacak tık anlaşılan.

Karne günü eve geldiğimde, bende bir heyecan göremeyen dedem, "**Ne bu hâl? Kırık mı var?**" diye bana takıldı.

"O da nereden çıktı dede? Biliyorsunuz ya zaten tüm notlarımı. Hepsi e-Okul'da görünüyor." dedim.

Annem söze girdi. Onların zamanındaki karne günlerini anlatmaya başladı. Tüm notların, devamsızlıkların anbean işlendiği dijital karneden önce yalnızca basılı karneler varmış. Öyle olunca herkes heyecanla karneyi beklemiş. Annem karne günü için özel kombinler yapar, saçına takacağı

tokayı günler önce seçermiş. Karne günü kombini mi? Hiç bana göre değil! Bu konuda anneme çekmemişim sanırım.

Annem, "Hatta komşular bile arayıp karne nasıl diye sorarlardı." dediğinde "Yok artık! Komşuların merakı da yani..." dedim şaşırarak.

Annem, "Heyecanı paylaşmak istiyorlardı kızım. Hem ben karnelerimi hâlâ saklarım." dedi.

Karne vesilesiyle dedem ve annem, eski günleri epey yad ettiler. Onlar gibi ben de geçmişe gittim. Geçmiş derken, çok da uzaklara değil. Sadece birkaç ay öncesine...

Yapay zekâ ve kodlama alanlarındaki çalışmalarıyla tanınmış Profesör Fatin'in liderliğinde yürütülen BİT Projesi'ne birkaç ay önce dâhil olmuştuk. Bu kodlama projesinde, insanlık için dönüm noktaları olarak nitelendirilebilecek keşifleri yapan bilim insanlarının hayatlarını araştırıyor; geçmişin bu büyük zihinlerini, yapay zekâyâ kodluyorduk. İlk isim Einstein olmuştu. İkinci isimse Tesla'ydı. Albert Einstein ve Nikola Tesla tüm hayatı, yaşadıkları, teorileri ve icatlarıyla birlikte BİT'e kodlanmıştı.

YENİ DÜNYA TAKIMI olarak hem okulu hem de **BIT** Projesi'ni başarıyla devam ettirmiştik. Ara tatil de dinlenip çalışacağız. "Nasıl olacak o?" dediğinizi duyar gibiyim. İşin sırrı, zaman yönetimi! "**Zaman öldürmek**" yerine "**zamanı avla**"yacağız.

Okul olmadığı için hafta sonu değil, hafta içi buluşacağız. Pazartesi günü, üçüncü bilim insanıyla çalışmaya başlayacağız. Ancak bir eksikle... Umut, bu defa projeye katkı sağlayamayacak. Çünkü ailesiyle yurt dışındaki ablasının yanına gidiyor.

Kendisi gidiyor ama aklını burada bırakıyor. Gerçekten! Kendisi söyledi. Akli burada kalıyormuş. Hatta Profesör'ü arayıp "**Ara tatilde çalışmanız olmaz mı?**" diye darlamıştı.

Son 10 gündür de bizi mesaj yağmuruna tuttu. Hem de sağanak şeklinde! Üzüntüsünü bize ifade ederken her bir kelimeyi, bir mesajla gönderdi. Resimcelerden bahsetmiyorum bile... Eminim telefon klavyesinde en sık kullanılan resimce, ağlayan surat olmuştur.

Umut'un bu kadar çok üzülmesini anlamlandıramıyordum. Tamam bu defa projeye dâhil olmayacaktı ama ablasıyla aylardır görüşemiyordu. Görüntülü görüşmelerini saymazsak... Biz de üzülüyorduk ama Umut her zaman olduğu gibi

abartıyordu. Eğer, “**En İyi Abartan Ödülü**” diye bir şey varsa, ona vermek lazımdı.

Umut’un tekrarladığı üzüntü cümleleri, istem-sizce zihnimde dolaşıyordu. Günlerdir aklımda olan bir cümle daha vardı. Bu bir soru cümlesiydi ve cevabını öğrenmeyi iple çekiyordum: **Acaba sıradaki isim kim olacak?**

2. Bölüm

Küçük Manya

Korna seslerinin erken saatte çalan alarmdan daha rahatsız edici olduğu, araçların kaplumbağa hızında ilerleyebildiği pazartesi sabahından hepimize günaydın. **TEKNO-KEŞİF MERKEZİ**'ne gitmek için hazırdım. İş yeriyle aynı güzergâhta olduğu için bugün bizi, Başak'ın babası bırakacaktı.

Alper, "İki dakikaya oradayız." diye mesaj attı. Belli ki onu daha önce almışlardı. Bina kapısından çıkmamla köşeyi dönen gri arabayı görmem bir oldu. "**Günaydın!**" diyerek arabaya bindiğimde Mustafa Amca, "**Ne olacak bu Beşiktaş'ın hâli?**" dedi gülerek.

Şaşırdınız mı? Hiç şaşırmayın, aramızdaki bir espriydi bu. Başak futbola ilgi duymazdı. Ben ise Beşiktaş maçlarını izler, marşlarını bilir, hatta kadrosunu bile sayabilirdim. Tabii bu durumun temelinde, ailemin daha doğrusu sülalemin Beşiktaşlı olması var.

Başak alıştı da Alper, bu muhabbete ilk defa şahit olduğu için biraz şaşırmişti. Mustafa Amca'nın Galatasaraylı olduğunu öğrenince Başak'a "Sen de babanla aynı takımı mı tutuyorsun?" diye sordu.

Başak omuz silkip, "Hiç ilgimi çekmiyor doğrusu. 22 kişi bir topun peşinde koşuyor işte..." deyince Alper, "Hayır, Başak! 20 kişi koşturuyor. Kaleciler duruyor!" dedi. Onun bu sözleri bizi güldürdü.

Bu arada Alper'in de Fenerbahçeli olduğunu öğrendik. Laf lafı açtı, koyu bir muhabbette bulduk kendimizi. Çok geçmeden **TEKNO-KEŞİF MERKEZİ**'ne ulaştık. Muhabbetten mi yoksa okul trafiğinin olmamasından mıdır bilinmez, yolculuğumuz her zamankinden kısa sürmüştü.

Mustafa Amca'yla vedalaştık, güvenliklerle selamlaştık, yaka kartımızı okutarak binaya giriş yaptık. Kulüp odamıza girdiğimizde limonata, mini pizza ve kek dilimleriyle dolu bir masa karşıladı bizi. Masada Profesör'ün afiyet olsun notu vardı.

"Güzel karşılama! Kahvaltı yaptım ama bunlara hayır diyemeyeceğim." diyen Alper, hemen bir tabak hazırlamaya başladı. Biz de ona katıldık. İkramları görünce iştahımız açılmıştı. Başak kendi

tabağını hazırlarken kek alıp almayacağına karar veremedi.

Alper'e döndü ve "Keke 10 üzerinden kaç verirsin?" diye sordu. Başak, bu aralar her şeyi 10 üzerinden puanlamamızı istiyordu. Kıyafet, yemek, film, kitap... Bunlar anlaşılır şeylerdi de hislerimizi de puanlamamızı istiyordu.

Umut, "Ablamı göreceğim için heyecanlıyım ama çalışmaya katılamayacağım için üzgünüm." dediğinde "Heyecanını ve üzüntünü 10 üzerinden puanlar mısınız?" demişti. Bunu da pek ciddi bir tavırdaki söylemişti. Bu puanlama sistemini, veri olarak bir yerlere kaydediyor olabilir miydi?

Alper, "Bu soruyu Umut'a sormalıyız. Malum Leyla Teyze'nin keki diye bir gerçek var." dedi. Sonra da "Ay! Bir anlığına Umut'un gelmeyeceğini unuttum." diye ekledi.

Biz atıştırdırırken "BİT'ti mi, BİT'ti mi? Bana da kaldı mı?" diyerek Profesör odaya girdi. Profesör, aşırı enerjik ve esprili biriydi. Onu görünce bizim de enerjimiz tavan yapıyordu. Kendisine tabak hazırlarken sürprizini beğenip beğenmediğimizi sordu. Beraber ikramlıklardan yerken karneler hakkında konuştuk.